

158
156
159

W Y R O K

W IMIENIU POLSKIEJ RZECZYPOSPOLITEJ LUDOWEJ

Dnia 29 października 1955 r.

Sąd Najwyższy w Warszawie w Izbie Karnej
na posiedzeniu niejawnym w składzie następującym:

Przewodniczący Sędzia S.N. M. Budzianowski, (sprawozdawca)

Sędziowie S.N. M. Fic

Fr. Mazur

Protokółant H. Traczuk

przy udziale Prokuratora Gen. Prok. P. Kern,

po rozpoznaniu w dniu 29 października 1955 r. sprawy

Chrystiana HARTMANA, Hansa MÖCHELA, Georga VOGNIA, oskarżonych
z art. 4 § 1 dekretu z 31.VIII 1944 r.,

z powodu rewizji nadzwyczajnej, założonej przez Ministra Sprawied-
liwości od wyroku Sądu Okręgowego w Lublinie z dnia 6 marca 1948 r.
sygn. Ksn. 43/48,-

na podstawie art. 394 - 396, 400

§ 1 i 4, 384 pkt 2, 385, 459

k.p.k. i art. 4 dekretu o o.s.k.

zmienia zaskarżony wyrok w części
dotyczącej orzeczenia o karze

w ten sposób, że:

I. na poczet wymierzonych oskarżo-
nych^m kar pozbawienia wolności za-
licza okres tymczasowego areszto-
wania Chrystianowi Harfmanowi

260
od 2.V.1945 r., Hansowi Möchelowi od 14.
III.1946 r., Georgowi Voglowi od 3.V.
1945 r.,

II. orzeka w stosunku do Chrystiana
Harfmana i Georga Vogla utratę praw
publicznych i obywatelskich praw honorowych
na okres lat 10 (dziesięciu) każdemu;

III. zwalnia oskarżonych Harfmana, Möchela
i Vogla od kosztów postępowania spowodowa-
nych rewizją nadzwyczajną i opłaty sądowej
w Sądzie Najwyższym.

U z a s a d n i e .

Revizja nadzwyczajna Ministra Sprawiedliwości od wyroku
b.Sądu Okręgowego w Lublinie z dn.6.III.48 r. wyrokowi temu
zarzuca błędną ocenę okoliczności sprawy w wyniku czego Sąd
niesłusznie doszedł do wniosku, że oskarżonym nie należy zali-
czyć okresu tymczasowego aresztowania. Na mocy art.383 p.2 i 3,
388 § 1, 384 p.2, 394 in. k.p.k. - i wnosi o zaliczenie wszyst-
kim oskarżonym całego okresu tymczasowego aresztowania.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Chrystian Harfman, Hans Möchel i Georg Vogel zostali
skazani opisanym wyżej wyrokiem na karę po 12 lat więzienia za
przynależność do SS.

W wyroku Sąd nie zaliczył oskarżonym, ani okresu areszto-
wania po wydaniu węgrom polskim, ani przed tym okresem.
Orzeczenie Sądu w tej części nie jest słuszne. Tendencja rozwo-
jowa instytucji zaliczenia aresztu tymczasowego - idzie w kie-
runku całkowitego zaliczenia okresu aresztowania poprzedzającego

159

15726

w danej sprawie okres prawomocności orzeczenia.

Wynika to zarówno, ze zmian treści k.p.k. (art.408) jak też i z istniejącego w tej mierze orzecznictwa Sądu Najwyższego (np. orzeczenie Nr.56, zbiór z 1952). Kwestię zaliczenia aresztu odbytego przez oskarżonych u władz alianckich rozstrzygnął Sąd Najwyższy pozytywnie w wyroku z dnia 28.1.1954 r. w sprawie III.K.923/53. W tym stanie rzeczy należało zaliczyć oskarżonym cały okres tymczasowego aresztowania, które trwało w stosunku do

- 1) Chrystiana Harfmana od 2.5.1945 r. (k.7),
- 2) Hansa Möchela od 14.3.1946 r. (k.48),
- 3) Georga Vogla od 3.5.1945 r.(k.75).

Niezależnie od zarzutów rewizji, należało zmienić wyrok w części dotyczącej kary dodatkowej utraty praw orzeczonej w stosunku do oskarżonego Harfmana i Vogla w granicach nie przewidzianych ustawą (art.52 § 3 k.k.).

Z tych zasad należało orzec jak w sentencji.

Na oryginale właściwe podpisy.

Za zgodność:

Kierownik Sekretariatu S.N.

WS.

*Odpis niniejszego wyroku
opracowano Frack. Mięta
14-XI-51 Jęz.*